

Manifast

Styrelsens berättelse vid Hermelinska släktmötet den 29 juni 1921.

Med anledning av bestämmelsen i § 15 av släktföreningens stadga får Styrelsen till det nu församlade släktmötet avgiva följande berättelse för tiden från senaste möte 20-22 Aug. 1916.

För fem år sedan var Hermelinska släkten senast kallad till möte i Alfvastra. Även där befunno vi oss å en på gamla minnen och märken rik trakt. Det är att hoppas att även detta måte invid Gripsholms historiska murar måtte få fortgå under lika goda och angenäma omständigheter som då, att var och en vill göra sitt bästa att fylla ut dagarna och det enkla program styrelsen uppgjort.

Som en påminnelse om de minnesrika dagarna i Alfvastra vill Styrelsen meddela ett tackbrev som kommit sekreteraren till handa med anledning av en mindre minnesbägare som skänktes arrendator Ingvarsson, med Fru å Alfvastra, Kungsgård, för upplåtelse av rum samt ställande av ekipage till föreningens förfogande. *Se ark. handf. den 19 Sept. 1916.*

Med detta år har Föreningen fyllt sitt 10 de år och kunna vi vara lyckliga och stolta över att föreningens syften: "Släktbandets stärkande, släktminnenas vård och släktens självhjälp," under denna tid givetvis väckts, utövats och trätt i verksamhet.

Hermelinska släkten d.v.s. de vilka nu bära eller före ingånget äktenskap burit namnet Hermelin utgör för närvarande 108 personer, mot 98 vid senaste möte.

Av i släktföreningen inskrivna äro 24 ständiga medlemmar, 58 inbetalade under fjolåret stadgade årsavgifter, vartill med säkerhet torde komma c:a 10 st. fastän avgifterna ännu ej äro inkomna. Hela medlemsantalet skulle således utgöra 92 eller 87 %; motsvarande siffror vid 1916 års möte voro 75 och 76 %.

De senaste 5 åren hava för Föreningens ena ändamål d.v.s. dels understödjande, varit synnerligen lyckliga, tack vare storartade och välkomna gåvor.

Styrelsen vill nämligen härmed för mötet tillkännagiva att Föreningen fått emottaga av :	
Friherre Joseph den 14/6 1918	1000.-Kr.
" Erik " " "	2000.-Kr.
Fru Carin Cogney " " "	2000.-Kr.
samt av, Friherre Carl å Thorsvi den 25/10 1920	
å hans 93 födelsedag	3000.-Kr.
<u>S:ma kronor</u>	<u>8000.-Kr.</u>

På samma gång som styrelsen härmed bringar detta till Föreningsmötets kännedom vill styrelsen föreslå att i dagens protokoll uttalas föreningens varmaste, erkänsamma tack till de ädla givarna, vilka genom sina frikostiga gåvor satt föreningen i stånd att långt tidigare än man vågat hoppas träda hjälpande emellan.

Redan 1919 såg sig styrelsen i tillfälle att börja understödets utdelande och utlämnades

år 1919	Kr. 175.-
" 1920	" 285.- och är för
" 1921 redan utanordnat	" 225.-

Av räkenskaperna framgår att Föreningens tillgångar den 31 dec. 1920 utgjorde:

4 st. statsobligationer å 500 kr. vardera	2000:-
Deposition hos Bankirfirman C.G.Cervin	9000:-
Checkräkning hos " " "	540:16
Kapitalräkning i Upplands Ensk. Bank	3213:21
Kontant i kassan	1:77

S:ma Kronor 14755:14

Ovanstående hos C.G.Cervin inestående Deposition å 9000 kr. är numera omplacerad i Skandinaviska Kredit A.B. i Stockholm.

Årets avgifter äro ännu ej infordrade. Innevarande år har förutom ovan nämnda 225 kr. utbetalts 492.50 för gäldande av kostnader förenade med uppdelning och avskiljande av div. arkivarier å Noor; häröfom nedan.

Den 21 sept. 1917 avtäcktes i Hermelins parken i Luleå, Samuel Gustaf Hermelins monument.

Monumentet, vackert utfört av Konstnären Gösta Almgren, utgöres av cirka 3 m. hög fyrkantig granitpelare upptill avslutad med en s.k. herm framställande den store fosterlandsvännens kraftiga men dock blida drag.

Medel till anskaffande av Monumentet voro till största delen insamlade i Norrbottens län och dessutom av för Norrländsk odling och historia intresserade män och kvinnor. På teckningslista som översändes till styrelsen tecknades av olika släktmedlemmar 700.-kr och hade troligen betydligt mera kännat erhållas om något längre tid stått till förfogande för listans kringvändande.

Vid avtäckningshögtidligheterna hölls tal av Hermelinskommittens Ordf. Herr Landshövving G.Malm framhållande i korta drag vad Samuel Gustaf Hermelin "Norrbottens fosterfader" gjort för hela Sverige men särskilt för Norrbotten.

Hans verksamhet därstädes är å Monumentet kort och kärnfullt be-
tecknad sålunda:

"Byggder bröt han

Vägar röjde han

Berg öppnade han "

Å Hermelinska släktens vägnar nedlade Friherre Adolf vid Monumentet
en krans med följande inskription:

"Ditt minne lever aktat och vördat av Barnbarn och efter-
kommande i 3e, 4e och 5e led."

Vid kransnedläggningen yttrade Friherre Adolf:

"Invid foten av Samuel Gustaf Hermeléns nu avtäckta vackra monu-
ment åstadkommet på frivillighetens väg och uppfört på erkänslans
grund nedlägges från nu levande generationer av Hermelinska släk-
ten dessa blommor såsom ett vörnadens, ett kärlekens och ett tack-
samhetens tecken för visad ^{all} till gagn för älskat fädernesland.

Från hela Hermelinska släkten allt ifrån min nu 89- åriga vördade
gamle fader, -Ditt barnbarn;- intill den siste telningen i 5e led
min 1 årige sonson bringas Ditt hugstora, eldande minne en från
tacksamma hjärtan kommande enkel, varm, vördnadsfull hyllning.

Min livligaste önskan allt från den dag, då jag blev underkunnig
om att ett äreminne skulle resas över Dig här uppe i Högan Börd
har varit att få nedlägga denna krans och därvid få höja till
allas vår Herre en bön att vi Dina nu levande efterkommande i
2, 3, 4 och 5 led och så i ^{all} ~~ett~~ framtid måtte veta att bära det namn
Du, Din fader och Din farfader gjort stort, ärat och aktat allt
vidare genom seklerna rent och obefläckat.

Vårt valspråk är och vare: "Priusquam saliri mori", det är:
"Hellre dö än fläckas." Måtte så ske!

Högtidligheten som bevisades av stora skoror av länets och
stadens innebyggare gynnades av ett härligt höstväder med strålände
sol och syntes fullväl att S.G. Hermelins livsgerning var allom väl
bekant och uppskattad. Måtte hans minne, livsgerning, eldande fos-
terlandskärlek och dådkraft aldrig blekna bland oss och andra hans
nu levande och kommande ättlingar.

Som de flesta släktmedlemmarna torde erinra sig upptogs sista
släktmötets förhandlingar till en del av diskussion ang. Friherre
Eugènes framställning om att släktföreningen skulle uttala sig för
och tillskyrka en försäljning av Noors fideikomiss. Något sådant
uttalande ansåg sig emellertid mötet ej vilja eller böra göra.

Porträtten äro allt fortfarande överlämnade till förvar hos Friherre J.G.von Paykull & Wällex-Säby i Uppland.

Med Direktör Bernstone, till vilken hela arkivet genom köpet övergått utan några som helst förbehåll från Friherre Eugēnes sida har Friherrarna Max, Tryggve, Theodor och Gösta träffat överenskom- melse att af Arkivarierna å Noor skulle med full äganderätt för släktföreningen få avskiljas, vad som vore af särskilt intresse för slakten. Denna uppdelning är under föregående år verkställd och be- finner sig nu, vad som sålunda tillkommit Föreningen, deponerat i Riksarkivet i Stockholm, där det öfven delvis redan är bearbetat av Arkivarien Dr. Birger Stecksén. Då bland ifrågavarande brev, räk- skaper och handlingar finnes många, som äro högst värdefulla och in- tressanta, är Släktföreningen för visso att gratulera till åtkomsten härav och tack skyldig dels de släktmedlemmar som åstadkommit detta lyckliga resultat och dels Direktör Bernstone, som med förstående och välvilja upptagit denna för slakten betydelsefulla och viktiga sak.

Kostnaden för det arbete Dr. Stecksén nedlagt härpå är som förut nämnts Kr.492:50.

----- 0 -----

Vi vilja nu ägna dem, som under den gånna femårsperioden hädankallats från vår släkt-och vän- krets, några saknadens minnes- ord.

Eva Eugenia Adèle Willman f. Hermelin.

Född i Stockholm den 23 September 1863, dotter av framlidne Kammar- herren Friherre Fredrik Hermelin å Noor och hans maka född Cronhielm, avled å Sofiahemmet i Stockholm den 22 Febr. 1916.

Hon ingick den 23 Sept. 1895 i äktenskap med f.d. Direktören vid Kungl. Teatern R.O.V. Per Anders Johan Willman i hans 3 dje gifte.

Direktör Willman var född 1834 och dog 1898. De efterlämnade inga barn. Bägge makarne ligga begravna å Nya Kyrkogården i Stockholm. Med Adèle Willman gick ur tiden en varmt kännande hjärtegod människa, som med sitt blida försynta väsen i det tysta utvecklade en otrolig arbetsförmåga för att hjälpa och bistå sjuka och nödlidande. Hon hyste en varm kärlek till naturen och allt vackert, vilket bland annat kom till uttryck i hennes mångsidiga konstnärliga anlag, varom många målningar och köstslöjd i såväl hemmet som vid försäljningar för väl- görande ändamål buro vittne.

I sitt vackra hem Ekenbergsvik, vid Mälaren, som hon under många år egde och bebodde och vilket hon vid sin död testamenterade till vilahem för sjuksystrar, hade även hennes skönhetssinne fått göra sig gällande i en mångfald av vackra blomster och trädgårdsanläggningar, samt inomhus i glasmålningar, skulpturer och konstsmide.

Bland alla som hade förmånen att närmare lära känna Adèle Willman framstår hennes personlighet och hennes gärningar i ett ljus och välsignat minne och förvissas kan man om henne säga att hon under sin levnad samlat ett stort förråd av entusiasm och att hon vid livets slut icke stod med tomt hjärta.

----- o -----

Ingeborg Ebba Margarethe Skjöldebrand, född Hermelin.

Sedan vårt senaste släktmöte har en länk i vår släktkedja brutit, en länk av renaste guld. Vår kära Ebba Hermelin, gift med Kaptenen vid Svea Lifgarde Oscar Skjöldebrand lemnade nemligen oss och detta jordiska den 8. april 1919.

Den härjande farsoten, spanska sjukan, ryckte bort henne från man, tvenne små barn, syskon och fränder efter endast några få dagars sjukdom.

Bestörtning och smärta grep oss alla vid underrättelsen om hennes bortgång vid endast 24 års ålder. Nästan ett barn, men ändå hade hon redan hunnit med ett så rikt liv. Hemligheten av hennes vinnande personlighet låg ej endast i hennes unga strålände uppenbarelse utan än mer i den själens renhet och skönhet, som genomträngde hennes väsen och gjorde att hon blev så mycket för de sina och får alla dem hon kom i beröring med.

Det var denna osjälviskhet och denna värmande omtänksamhet om andra, i förening med hennes aldrig svikande solljusa vänlighet och anspråkslöshet som vann allas hjärtan.

Må vår kära Ebba vila i frid, bevaras i tacksamt, kärleksfullt minne av oss alla, som hon skänkt sin kärlek och vänskap.

Ingeborg Ebba Margareta Hermelin, född den 17 Juli 1894.
Gift med Kaptenen vid Kungl. Svea Lifgarde Hugo Oscar Skjöldebrand
den 14 Oktober 1915.

Död i Stockholm den 8 April 1919.

----- o -----

Gustaf Pauli Hermelin.

Om honom skriver hans moder Friherrinnan Gunni å Wallenäs:

Vår lille gosse, Gustav Pauli Hermelin, var född den 2 dec. 1915. Han var alltid ett friskt och gladt barn, inte särskilt stor, men sund och spänstig. Vid 11 månaders ålder gick han och när han var årsgammal sprang han omkring och lekte med syskonen. Aldrig glömmar jag hans lilla strålande ansikte med de klara blå ögonen och det ljusa håret, som stod som en sky omkring honom. Han brukade skjuta upp dörren från barnkammaren och sticka ut sitt lilla huvud för att se om mamma var i andra rummet, och var jag där, tog han ett stadigt steg över den höga tröskeln och sprang fram och gömde huvudet i mitt knä.

När Gustaf var 14 månader fingo två av bröderna scharlakansfeber och fördes in till epidemisjukhuset. Tre veckor efteråt, trots all desinficering sjuknade också lille Gustaf och vi fingo föra honom samma väg. Men han kom aldrig åter till hemmet. Den 25 Febr. 1917 insomnade han stilla på sjukhuset och 3 dagar senare begrovo vi honom i det soligaste hörnet av Nykils kyrkogård. På kullen växer Wallenäs små stjärnblommor, klara och blå som vår lille gosses ögon.

----- o -----

Förurom dessa till den närmare släkten hörande vill styrelsen också med några ord frammana minnet av en avlägsen anförvant som under detta år gått ut tiden.

Elma Josefina Löhman En dotterdotters dotter till Samuel Gustaf Hermelin avled den 14 sistl. april i Stockholm vid 80 års ålder. På av oss torde ha reda på denna släktgren och dock hade denna gamla Fröken Löhman kanske mer reda på Samuel Gustaf och hans samtida än någon av oss.

Samuel Gustaf Hermelin^g och Maria Elisabeth Sandels enda barn Hedvig Elisabeth, blev gift med sedermera blivande Kanslirådet Bernh. Berndtson och en deras dotter blev gift med Kontraktprosten Löhman. Fröken Löhman var en ^{fin}fri, älsklig och släktkär gammal dam. Sina sista år tillbrakte hon på "Pauvres Hoynteux" i Stockholm där hon i sitt lilla rum samlat omkring sig från gamla tider stammande möbler och småsaker, om vilka hon kunde berätta många goda ting. Så utgjorde t.ex. en vacker Gustafiansk soffa, vilken och tjänstgjorde som hennes säng, och några stolar en del av Fältmarskalken Greve Johan August Sandels och Ulrika Elisabeth Hermelins sängkammarmöbel, andra bord chatull etc. att förtiga.

Genom Friherre Knut C:son har Föreningen blivit ägare av en av
Fröken Löhman vid 78 års ålder skriven levnadsteckning om Samuel Gustaf,
vilken levnadsbeskrining vid något tillfälle här i dag eller i morgon
torde kunna bliva uppläst för mötesdeltagarna.

Enl. § 10 i protokoll vid sammanträde med släktföreningen den
21 aug. 1916 uppdrogs åt styrelsen att till nästa släktmöte utarbeta
nya stadgar i överensstämmelse med "Lag om ekonomiska föreningar av den
22/6 1911. Styrelsen har haft denna angelägenhet under behandling men
kommit till den övertygelsen att Släktföreningen bör anses mera som
en ideell sammanslutning och ej som en ekonomisk förening i vanlig be-
märkelse.

På grund härav hemställer styrelsen att de redan fastställda
stadgarna må gälla och att med bestämmelsen i sista punkten av § 28
må t.v. få bero.

Manfred den 29^e juni 1921

Joseph Hermann

J. Hermann

Max Hermann

O. C. Hermann